

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 06/01/2025.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 138

Tu hành và độ sanh, theo tinh thần của Phật pháp Đại thừa, chính là một. Tu hành chính là độ sanh và độ sanh chính là tu hành. Chư Phật Bồ Tát tu thành chính quả đều là để độ chúng sanh, giúp đỡ chúng sanh ở mức tốt nhất.

Thích Ca Mâu Ni Phật đã đến thế gian thị hiện 8000 lần cho thấy năng lực của chúng sanh thông thường không thể làm được. Ngài đã phải trải qua nhiều gian khổ, từ Tất Đạt Đa sinh ra trong hoàng thành, lớn lên trong nhung lụa, quyền lực, rồi vợ đẹp con xinh và sau đó là xuất gia tầm đạo, trải qua sáu năm khổ hạnh, kết quả là thành đạo chuyển pháp luân 49 năm. Ngài thị hiện thành Phật cũng là để giúp đỡ chúng sanh ở mức độ tốt nhất. Ngài không từ cõi thường tịch quang hay từ cõi nào đó đến đây để làm Phật bởi vì như thế chúng sanh sẽ không tin. Do đó, Ngài đến như một con người bình thường, tu hành thành đạo.

Chúng ta nhớ đến sự tích Phật A Di Đà, Ngài cũng đã trải qua vô lượng kiếp tu hành để có thể thành Phật, để trang nghiêm được cõi Tây Phương Cực Lạc nhằm tiếp độ, giúp ích chúng sanh. Qua đây, chúng ta thấy tu hành chính là độ sanh, độ sanh chính là tu hành. Nếu chúng ta rời một trong hai việc này thì không phải là người tu hành để thành Phật.

Các Tổ sư Đại đức từ xưa đến nay cả đời tu hành đều là ở hai việc hoàn thiện bản thân và tiếp độ chúng sanh, không nề hà việc gian khổ. Tuy vậy, ngày nay, có người vẫn lẩn tránh rằng mình chưa độ được bản thân mà đã đi độ người. Họ cũng trách cứ rằng hằng ngày không lo tu học lại đi lo các công tác in ấn Kinh sách, in ấn sách thiện. Họ cho rằng những công việc đó là xen tạp. Tuy nhiên, đối với những người chưa đủ duyên để nghe Phật pháp hay học chuẩn mực Thánh Hiền nhưng họ lại muốn xem các tấm gương đức hạnh của dân tộc để chỉnh sửa đời sống tư tưởng thì việc làm trên lại vô cùng cần thiết.

Cho nên, tôi rất tâm đắc với lời dạy của Hòa Thượng rằng một mặt chúng ta giúp đời, mặt khác chúng ta lại chăm chỉ tu học. Giúp đời chính là tu học và tu học chính là giúp đời. Dù chăm chỉ tu hành cũng không lơ là, chảnh mảng việc giúp đỡ chúng sanh. Mọi việc đều tự nhiên, không phan duyên, không cưỡng cầu.

Việc tổ chức lễ tri ân cha mẹ hoặc mọi việc chúng ta làm cũng hoàn toàn tùy duyên, không kêu gọi quyên góp, tất cả đều là nỗ lực cùng nhau để làm. Năng lực của chúng ta

có thể làm được Phật vậy thì những công việc trên chúng ta có thể làm được một cách tốt đẹp.

Phật đến thế gian để phục vụ, tiếp độ chúng sanh vậy thì ai học Phật mà không có tinh thần phục vụ, tiếp độ chúng sanh thì phải xem lại chính mình có phải là đệ tử của Phật không. Thích Ca Mâu Ni Phật đã đến thế gian thị hiện 8000 lần mà mỗi lần pháp vận bao gồm các thời kỳ Chánh pháp, Tượng pháp và Mạt pháp kéo dài 12.000 năm rồi sau đó trải qua thời gian lâu xa mới có Phật xuất thế. Tất cả là do nhân duyên của chúng sanh chứ không phải Phật sắp đặt như vậy.

Chúng ta hiểu rõ tinh thần này để tránh có suy nghĩ sai lầm rằng Phật nói rằng vô ngã thế thì niệm Phật vãng sanh để thành Phật là chấp trước vào ngã, vào cái đại ngã. Đây là suy nghĩ sai lầm! Trên tinh thần của Phật pháp Đại thừa thì việc chúng ta thành Phật không phải là vì chính mình mà là vì chúng sanh. Vì để phục vụ chúng sanh được tốt hơn mà chúng ta thành Phật. Vãng sanh là để gần Phật A Di Đà, để hoàn thành học nghiệp tốt nhất, để đầy đủ năng lực phục vụ, tiếp độ chúng sanh chứ không phải Ta Bà khổ quá, về Cực Lạc cho sướng. Nếu ai nghĩ rằng thành Phật để không khổ, hay vãng sanh Cực Lạc để hưởng an lành thì sai rồi, vĩnh viễn không có ngày đó.

Hòa Thượng nói chúng ta vãng sanh không phải vì chúng ta, nếu nghĩ cho mình thì khó có phần vãng sanh. Vì muốn hoàn thành học nghiệp cao nhất, có đầy đủ năng lực tiếp độ và phục vụ chúng sanh mà vãng sanh. Nếu không có tư tưởng này, chỉ là để trả nổi thì chúng ta chỉ như bèo dạt mây trôi, bị nhấn chìm trong “*danh vọng lợi dưỡng*”, có thể 5 triệu hay 5 tỷ chưa động tâm nhưng 500 tỷ hay 5000 tỷ có động tâm không? “*Tài Sắc Danh Thực Thùy*” là năm điều để đi vào địa ngục nhưng cũng là công cụ để phục vụ chúng sanh.

Có một lần, một trường Đại học của Úc tặng bằng tiến sỹ danh dự cho Hòa Thượng. Hòa Thượng đã từ chối nhưng nhà trường đã thuyết phục Hòa Thượng rằng nhà trường muốn thỉnh mời Ngài tham dự Diễn đàn Hòa bình Thế giới của Liên Hợp Quốc mà điều kiện để tham dự là Ngài phải có bằng tiến sỹ. Với lý do này, Hòa Thượng mới nhận tấm bằng ấy. Đây là công cụ phục vụ chúng sanh.

Tu hành là phải điều thân và điều tâm cho nên việc ăn uống là để giúp chúng ta có một cơ thể tốt hơn, chúng ta không được phép để thân thể bê tha khiến không đủ sức khỏe. Chúng ta là những người trường chay, ăn rau củ, cơ thể của chúng ta thường bị âm, bị hàn nên cần có phương pháp ăn uống phù hợp theo chỉ dẫn của bác sỹ. Nếu không điều được thân, chúng ta tu hành và làm việc rất khó khăn, quan trọng là không tinh táo để hoàn thành thời khóa công phu tu tập.

Thầy Chung Mao Sâm từng có bài hát nói về sứ mạng truyền thừa, tiếp nối huệ mạng của Phật, của Thánh Hiền. Tôi vừa phiên dịch vừa khóc vì quá xúc động. Chỉ trong 1 ngày, tôi đã hoàn thành việc phiên dịch, lồng tiếng và chỉnh sửa âm thanh rồi

đưa lên trang web. Từ Thích Ca Mâu Phật đến Phật A Di Đà cùng với các Tổ sư Đại đức bao đời đều tu hành là để độ chúng sanh, đều toàn tâm phục vụ chúng sanh. Thế mà, ngày nay, một số việc chúng ta làm lại có người cho rằng xen tạp và cản trở chúng ta thực hiện.

Dẫu là vậy, chúng ta vẫn thực hành theo lời Hòa Thượng chỉ dạy một mặt toàn tâm toàn lực độ chúng sanh, một mặt toàn tâm toàn lực tu hành. Hai việc này chính là một. Trong tu hành, trước kia tôi ngưỡng mộ những người dậy sớm lúc 3 giờ 30 và hiện tại tôi đã có thể điều chỉnh dần dần để dậy lúc 3 giờ 20 một cách tỉnh táo và không hề mệt mỏi.

Hôm nay các trường trong Hệ thống ở phía Nam sẽ ăn kim chi mà tôi làm, vậy thì các cô sẽ khởi tâm tri ân mà suy nghĩ rằng với sự quan tâm của Thầy thì các cô đã toàn tâm toàn lực trong vai trò, trong nhiệm vụ của mình hay chưa? Việc toàn tâm toàn lực như thế là để lợi ích cho cộng đồng và cho xã hội. Chúng ta học Phật thì phải nghe hiểu cho thấu, nếu không sẽ đi theo định kiến, kiến chấp của riêng một ai đó, khiến cuộc đời chúng ta chẳng khác gì một con rô bốt.

Chúng ta tu hành phải có sự truyền thừa. Truyền thừa từ Thích Ca Mâu Ni Phật, từ A Di Đà Phật, từ chư Phật 10 phương, từ Tổ sư Đại đức đều là hoàn thiện chính mình để ảnh hưởng chúng sanh. Đó chính là *“một mặt vừa tinh tấn tu hành, một mặt vừa toàn tâm toàn lực phục vụ chúng sanh”*. Có người tìm đến nơi núi non xa xôi để tĩnh tâm an lạc. Nếu như vậy, chúng ta hãy suy nghĩ xem thế hệ sau tiếp nhận Phật pháp và chuẩn mực Thánh Hiền bằng cách nào?

Thời gian qua chúng ta đã sưu tầm được 350 tấm gương đức hạnh Việt Nam và thời gian tới, chúng ta sẽ xuất bản một quyển sách sưu tập 500 tấm gương đức hạnh Việt Nam. Đây là một đại ân đại đức với thế hệ tương lai. Đây là kho tàng, là suối nguồn của dân tộc mà thế hệ sau có thể tự hào, có thể học tập từ người xưa mà biết hy sinh phụng hiến. Chúng sanh có rất nhiều căn tánh, người không tin Phật, không tin Thánh Hiền nhưng họ tin vào tấm gương đức hạnh của dân tộc thì chúng ta dâng tặng cho họ bộ sưu tập này một cách chân thành và hoàn toàn miễn phí. Đây cũng là một phương diện để phục vụ chúng sanh.

Nếu chúng ta ép mọi người tiếp nhận Phật pháp Đại thừa thì họ cũng tiếp nhận nhưng đều là nói nhưng lời sáo rỗng, ngày ngày vọng tưởng, phân biệt, chấp trước của họ vẫn y nguyên, *“danh vọng lợi dưỡng”*, ảo danh ảo vọng, *“tự tư tự lợi”* chẳng thiếu thứ gì.

Câu hỏi đầu tiên trong bài học hôm nay, có người hỏi Hòa Thượng rằng: *“Kính bạch Hòa Thượng, ngày thường chúng con niệm Phật, nhưng gặp phải những nơi người ta trì chú thì chúng con phải dừng lại để tụng chú rồi mới niệm Phật, như vậy thì chúng con phải làm sao?”* Có rất nhiều nơi trước khi ăn cơm thì tụng chú, rồi niệm

Phật, rồi hồi hướng. Đây là nghi thức do người tổ chức đạo tràng lập ra nên mọi người phải tuân thủ theo.

Hòa Thượng trả lời: **“Đại đức xưa dạy chúng ta rằng đọc Kinh không bằng tụng chú, tụng chú không bằng niệm Phật. Một câu A Di Đà Phật chính là một câu thần chú. Người niệm Phật không biết nên vẫn là muốn thêm vào tụng chú hoặc là thêm vào tham thiền. Đây đều là đối với chính mình không có tín tâm. Nếu như họ nhận biết được rõ ràng rồi thì họ sẽ nhất môn thâm nhập.”** Ông thợ rèn là tấm gương về sự nghe lời, thật làm. Ông cứ mỗi một bữa nện xuống là một câu **“A Di Đà Phật”** và ông đã thành công.

Hòa Thượng từng trích trong Kinh Đại Tập nói rằng một câu **“A Di Đà Phật”** chính là vô thượng thâm diệu thiên, chính là đại thần chú, đại minh chú, đấng đấng chú, tổng trì của các loại chú. Tổ sư Đại đức đã nói thì chúng ta nên tin. Đã nói là **“y giáo phụng hành”** thì chữ **“y”** nghĩa là y trang. Tuy nhiên, người tổ chức đạo tràng vẫn chưa tin hoàn toàn nên họ tự lập ra nghi lễ theo cách của họ. Họ đối với Phật pháp hay đối với pháp môn tu hành có nhận thức chưa đầy đủ nên mơ hồ dẫn dắt những người mơ hồ.

Hòa Thượng tiếp lời: **“Nếu như bạn chân thật muốn hiểu rõ vì sao phải nhất môn thâm nhập thì bạn hãy nghiêm túc phản tỉnh về một loại phương pháp tu hành nào đó chân thật có lợi ích đối với chính bạn. Bạn vừa niệm Phật, vừa trì chú, vừa tham thiền, đồng thời học rất nhiều pháp môn nhưng tâm của bạn vẫn rất thanh tịnh, vọng tưởng không sanh, trí tuệ tăng trưởng, vậy thì phương pháp này có hiệu quả rất tốt. Thế nhưng, bạn dùng phương pháp tu hành này mà phiền não nhiều, vọng tưởng không giảm thì phương pháp này đối với bạn không có kết quả.”**

“Người có căn tính bậc trung trở xuống thì một môn thâm nhập có chỗ tốt, tâm ở một sự việc, không hề có hai ý niệm thì dễ dàng được định, dễ dàng giảm bớt đi vọng tưởng phiền não cho nên dễ dàng khai được trí tuệ. Vì vậy, tu học nhiều phương pháp thì khó khăn sẽ liền đến cho nên càng chuyên tâm, càng đơn thuần thì càng có hiệu quả. Đạo lý này phải nên hiểu!”

Ngoài đời, có câu rằng: **“Nhất nghệ tinh nhất thân vinh”**. Trong tu hành cũng vậy, **“một môn thâm nhập, trường kỳ huân tu”**. Bao năm qua, tôi chỉ nghe và phiên dịch các bài giảng của Hòa Thượng vì tôi chỉ muốn nghe theo một sự chỉ dạy và cho đến ngày nay nhờ làm theo Hòa Thượng mà tôi có được kết quả rõ ràng. Tôi luôn an tâm với pháp tu mà mình đã lựa chọn, chỉ có điều băn khoăn là phải nỗ lực tu hành hơn nữa.

Cho nên nếu tu nhiều phương pháp mà có được lợi ích, phiền não vọng tưởng giảm thì cũng tốt còn nếu tu nhiều phương pháp mà vọng tưởng phiền não càng nhiều, trí tuệ chẳng thấy đâu, càng lúc càng mù mẫm vậy thì đây không phải là phương pháp tốt. Tu hành là để đối trị với tập khí phiền não thế nhưng không đối trị được thì chúng ta chưa

có công phu. Phương pháp tu nào khiến chúng ta định tĩnh, nhẫn nại, vọng tưởng phiền não ít đi, trí tuệ ngày một lớn, có thể giải quyết mọi công việc không còn luộm thuộm mà hết sức tinh tường nhanh gọn, một cách lý trí thì đó là phương pháp tu phù hợp.

Con người sở dĩ không thể toàn tâm toàn ý tin người là do ngạo mạn, là chữ “ta” rất to. Khi mới phiên dịch bài giảng của Hòa Thượng, đôi lúc tâm tôi chưa phục. Nhưng sau đó, tôi đã đánh tan những tâm này, không để nó hình thành. Nếu tôi chưa hiểu điều gì thì tôi sẽ để đó và dần dần sẽ tự hiểu, bản thân tôi biết rằng cảnh giới của mình không bằng cảnh giới nội tâm của Hòa Thượng.

Hòa Thượng Hải Hiền, Hòa Thượng Tịnh Không cả đời biểu pháp cho chúng ta, làm ra tám gương chuyên tu chuyên hoằng pháp môn Tịnh Độ cho vạn đời sau, vậy thì chúng ta không có gì phải nghi ngờ! Đâu cần phải niệm Phật kèm thêm trì chú và tham thiền. Tuy nhiên, giới trẻ ngày nay không thích niệm Phật mà thích ngồi thiền. Thật ra đều là do sự dẫn dắt của chúng ta, đều là chính chúng ta làm ra tám gương. Trong câu trả lời của Hòa Thượng, chúng ta hiểu rằng một nhóm nhỏ tu hành với nhau thì phải có một quy ước trước là tu hành phải toàn tâm toàn ý theo lời Tổ sư Đại đức, theo người đi trước chỉ dạy. Điều quan trọng là người đứng đầu mà không chuyên tâm thì người theo sau cũng sẽ không thể chuyên tâm./.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!